

Feltámadási szertartás

5. hang, sztihira dallam

Jer - tek, me - rít - se - tek fényt a so - ha le nem alkonyodó vi - lá - gos - ság - ból,
és di - cső - ít - sük — Krisz - tust, ki föltá - madt ha - lot - ta - i - ból!

6. hang, sztihira dallam

A te föltámadásodat, Krisz - tus Üd - vö - zít - tünk, angyalok éneklék a meny - nyek - ben,
és minket is mélt - tass — e föl - dőn, hogy tiszta szívvel é - ne - kel - jünk és di - cső - ít - sünk
té - ged.

Föltámadási tropár: 5. hang (saját dallam)

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte halállal a ha - lált, és a sír - ban
lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.

1. vers

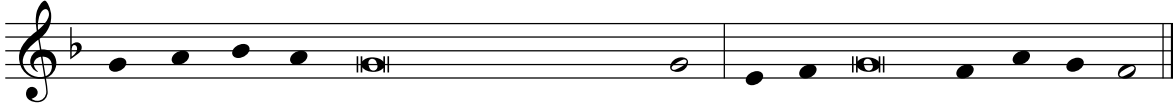
Kel - jen föl az Isten, és széledjenek el az ő ellensége - i, és fus - sanak orcája elől, kik őt gyű - lö - lik!

2. vers

Mint el - e - nyé - szik a füst, enyészzenek el, mint el - olvad a viasz a tűz szí - ne e - lőtt!

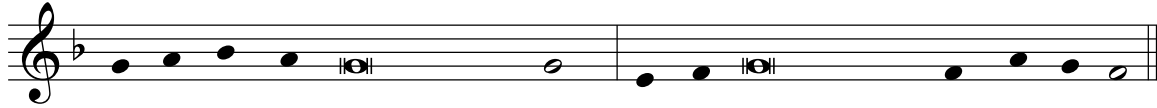
Feltámadási szertartás

3. vers

Úgy vesz - sze - nek el a bűnösök Isten színe e - lől, és az igazak vi - gad - ja - nak!

4. vers

Ez a nap, me - lyet az Úr szer - zett, ör - ven - dezzünk és vi - gad - junk a - zon!

Dicsőség... most és...

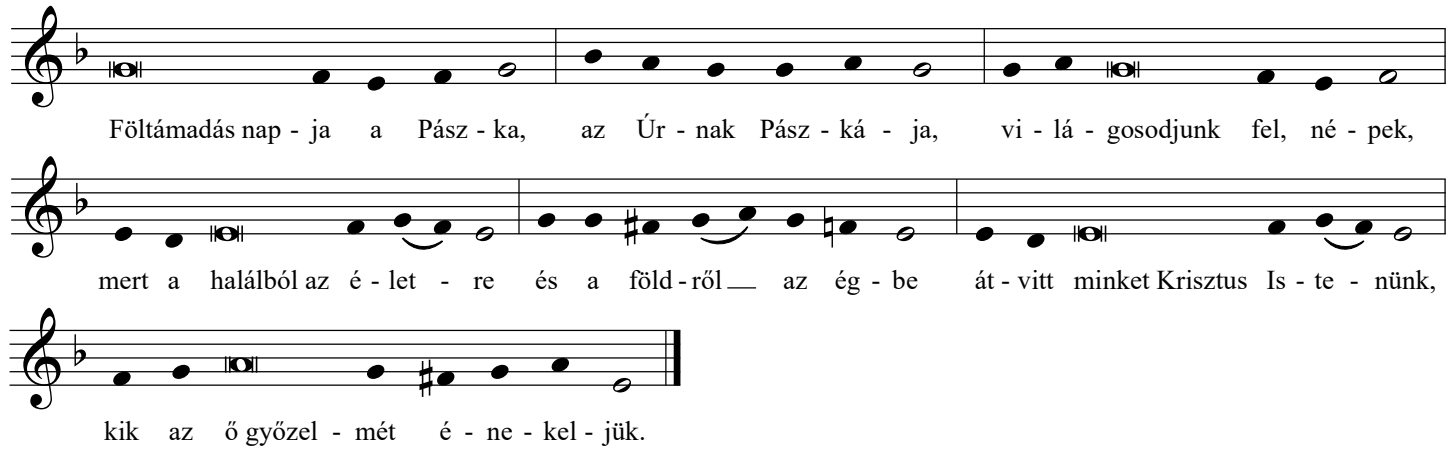

Di - cső - ség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek - nek, most és mindenkor és örökkön ö - rök - ké. A - men.

Húsvéti kánon

I. óda

Irmosz

Föltámadás nap - ja a Pász - ka, az Úr - nak Pász - ká - ja, vi - lá - gosodjunk fel, né - pek,
mert a halálból az é - let - re és a föld - ről — az ég - be át - vitt minket Krisztus Is - te - nünk,
kik az ő győzel - mét é - ne - kel - jük.

Elővers

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból!

Tropárok

Tisztítsuk meg érzé - ke - in - ket, és meg - látjuk a föltámadás megközelíthetetlen fényében tün - dök - lő Krisz - tust,
és tisz - tán halljuk, mi - dőn mond - ja: Ör - vend - je - tek! Kik az ő győzel - mét
é - ne - kel - jük.

Az eget méltán vi - gad - ja - nak, és — a föld ör - ven - dez - zen, ün - ne - peljen az egész látható és láthatat - lan
vi - lág, mert föl - tá - madt Krisz - tus, az ö - rök - ké tar - tó vi - gas - ság!

Húsvéti kánon

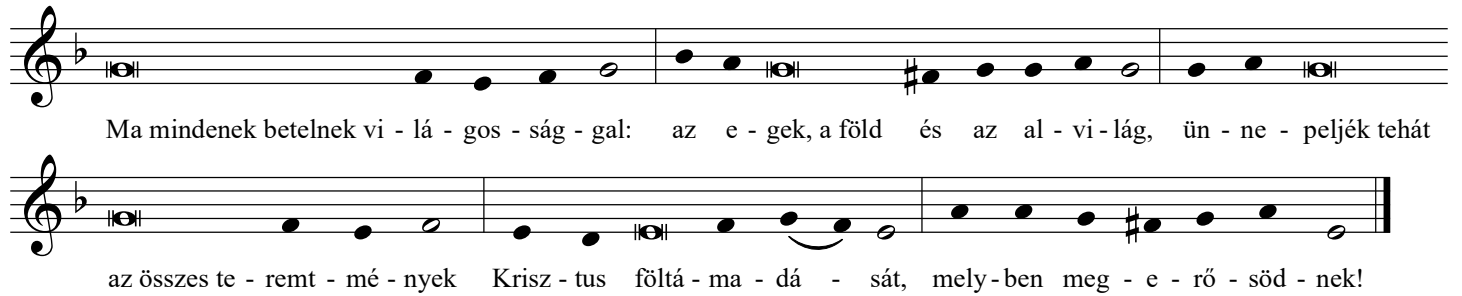
III. óda

Irmosz

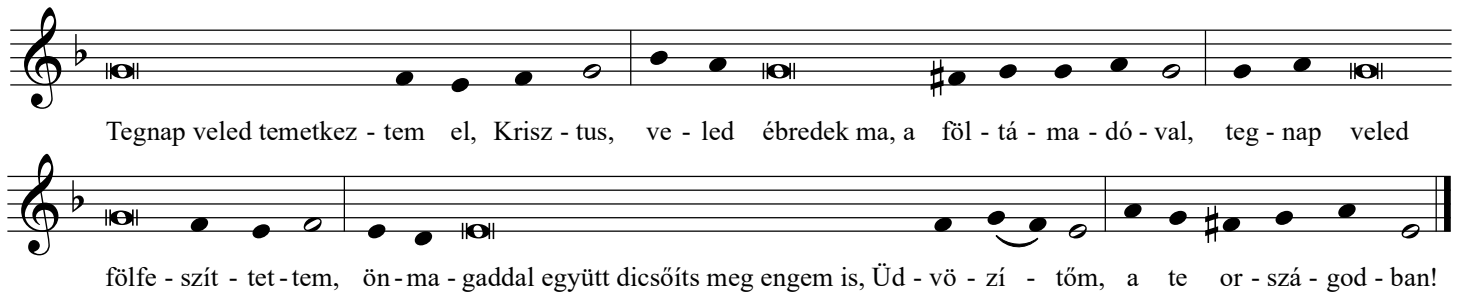

Jertek, i - gyunk új i - talt, nem a kemény sziklából csodá - san fa - kasz - tot - tat, de a Krisztus sírjából
csör - ge - de - ző, hal - ha - tatlanság for - rá - sát, ki - ben meg - e - ró - sö - dünk.

Tropárok

Ma mindenek betelnek vi - lá - gos - ság - gal: az e - gek, a föld és az al - vi - lág, ün - ne - peljék tehát
az összes te - remt - mé - nyek Krisz - tus föltá - ma - dá - sát, mely - ben meg - e - ró - söd - nek!

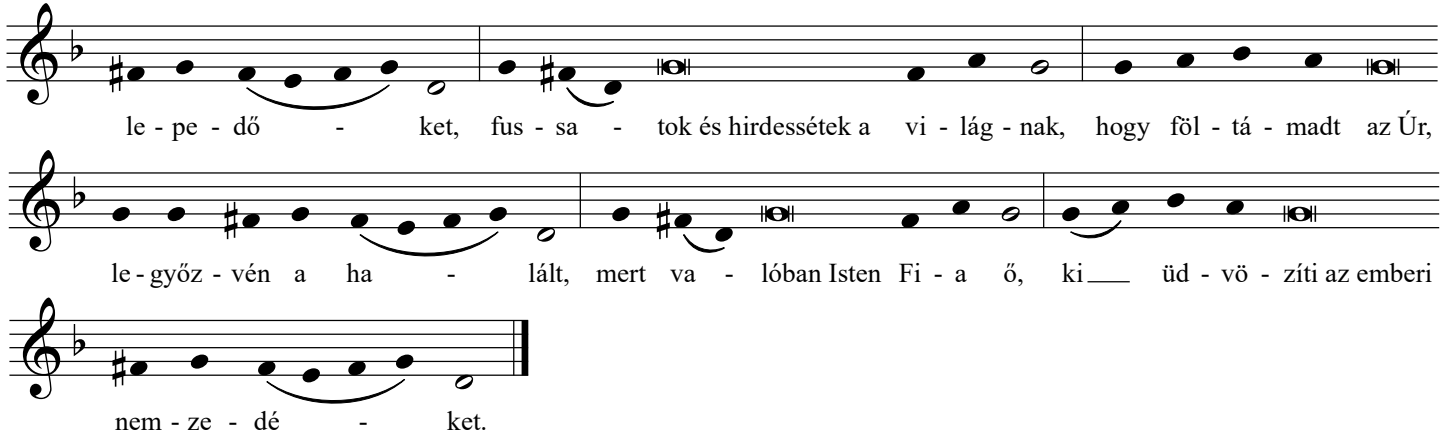
Tegnap veled temetkez - tem el, Krisz - tus, ve - led ébredek ma, a föl - tá - ma - dó - val, teg - nap veled
fölfe - szít - tet - tem, ön - ma - gaddal együtt dicsőíts meg engem is, Üd - vö - zí - tőm, a te or - szá - god - ban!

Ipákoj 4. hang

A Má - riával együtt lévők kora hajnalban ki - men - vén, a sír - ra tett követ elhengerít - ve
ta - lál - ták, és az angyaltól ím, ezt hal - lák: az ö - rök vi - lágos - ság - ban
lé - vőt mi - ért keresitek mint embert a hol - tak kö - zött? Lás - sá - tok a síri

Húsvéti kánon

le - pe - dő - ket, fus - sa - tok és hirdessétek a vi - lág - nak, hogy föl - tá - madt az Úr,
le - győz - vén a ha - lált, mert va - lóban Isten Fi - a ő, ki üd - vö - zíti az emberi
nem - ze - dé - ket.

IV. óda

Irmosz

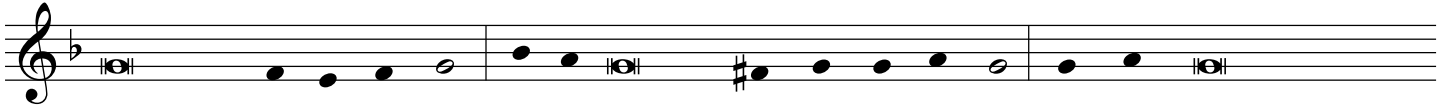
A Szent Sír - nak ör - he - lyén áll - jon ma velünk az isteni szó - za - tú Ha - ba - kuk, és mu - tassa a fényességtől
tündök - lő an - gyalt, ki vi - lágosan hirde - ti ne - künk: ma lett üdvössé - ge a vi - lág - nak,
mert föl - támadt Krisztus, a Min - den - ha - tó.

Tropárok

Mint a Szűz méhet megnyitó fi - ú - gyer - mek je - lent meg ne - künk Krisz - tus, ki mint ember ártatlan
báránynak ne - vez - te - ték, és mint valóságos Isten tökéletesnek mon - da - tott, mert ő a mi bűn nélküli,
leg - tisz - tább Pász - kánk.

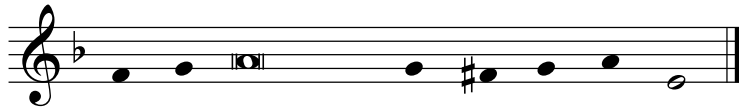
Húsvéti kánon

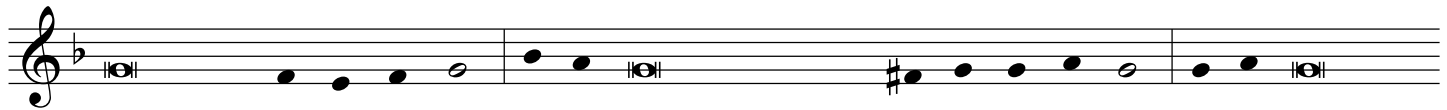
Mint az egy - é - ves bá - rány, a mi áldott ko - ro - nánk, Úr Jé - zus, ki mind - nyájunkért önként

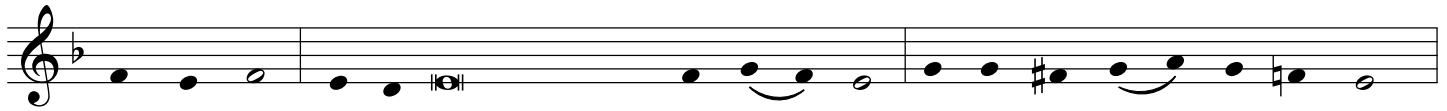
fömládoz - ta ma - gát, az en - geszte - lő Pász - ka, és a sírból új - ra föl - ra - gyo - gott,

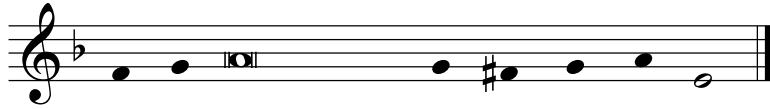
mint az igazságnak tűn - dök - lő Nap - ja.

Istennek ős - aty - ja, Dá - vid a jel - képi szekrény előtt ör - ven - dez - ve tán - colt, mi pe - dig, Istennek

szent né - pe, az e - lőképek beteljesülé - sét lát - ván, lel - ke - sül - ten__ vi - gad - junk,

mert föl - támadt Krisztus, a Min - den - ha - tó.

V. óda

Irmosz

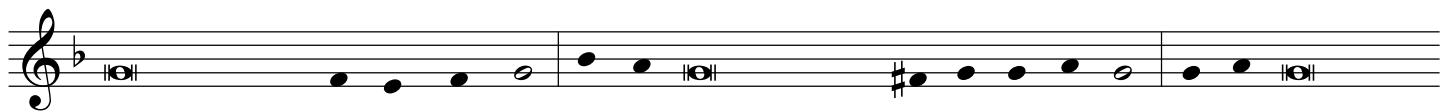

Keljünk fel ko - ra haj - nal - ban, és hoz - zunk balzsam helyett magasztaló é - ne - ket az Úr - nak,

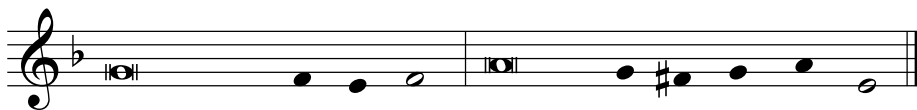

és meg - lát - juk Krisz - tust, az i - gaz - ság Nap - ját, ki ö - rök életet á - raszt mind - nyá - junk - ra!

Tropárok

A te végtelen jósa - go - dat, Krisz - tus, lát - ván a pokol bilincsei - vel le - kö - töt - tek, ör - ven - dező léptekkel

mentek a vilá - gos - ság - ba, dicsérvén az ö - rök Pász - kát.

Húsvéti kánon

Járu - junk é - gő lám - pák - kal a sír - ből ki - szál - ló Krisz - tus - hoz, mint me - nyegzői vő - le - gény - hez,
és az Isten üdvhozó Pász - ká - ját a meny - nyei dicsőítő karok - kal é - ne - kel - jük!

VI. óda

Irmosz

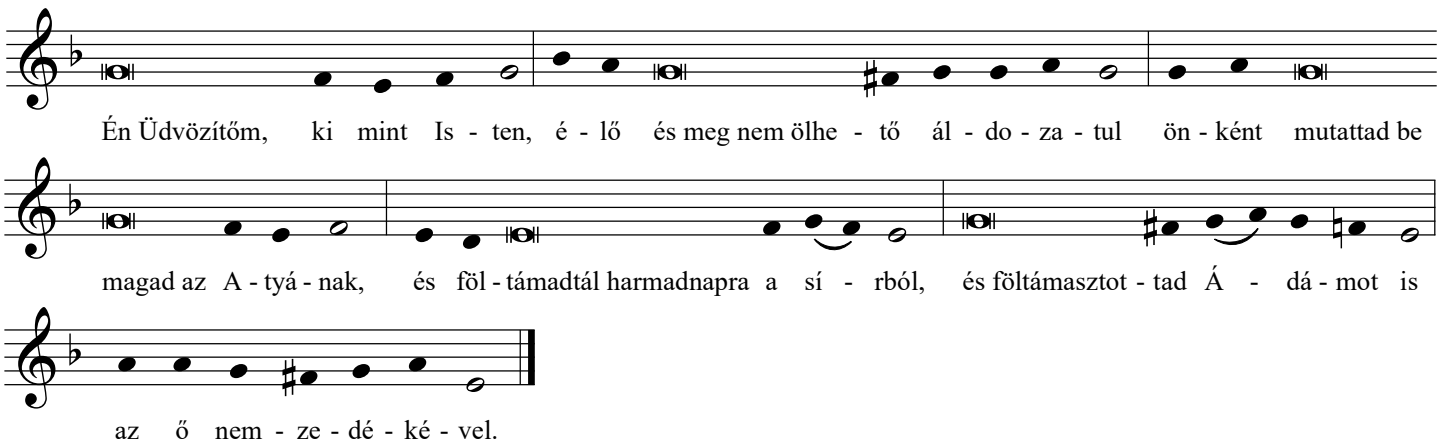

Leszállottál, Krisztus, a föld alsó ré - sze - i - be, és ősz - szetörted a foglyokat letartó bőr - tö - nök zá - ra - it,
s a har - ma - dik na - pon, mint Jó - nás a cet - hal - ből, föl - tá - mad - tál a sír - ből.

Tropárok

A pecséteket épségben meg - hagy - ván, Krisz - tus, föl - tá - mad - tál a sír - ből, mint szü - letésedben
a szüzesség pecsétjét meg nem sér - téd, és föl - támadásoddal megnyitot - tad ne - künk az É - den - kert
aj - ta - ját.

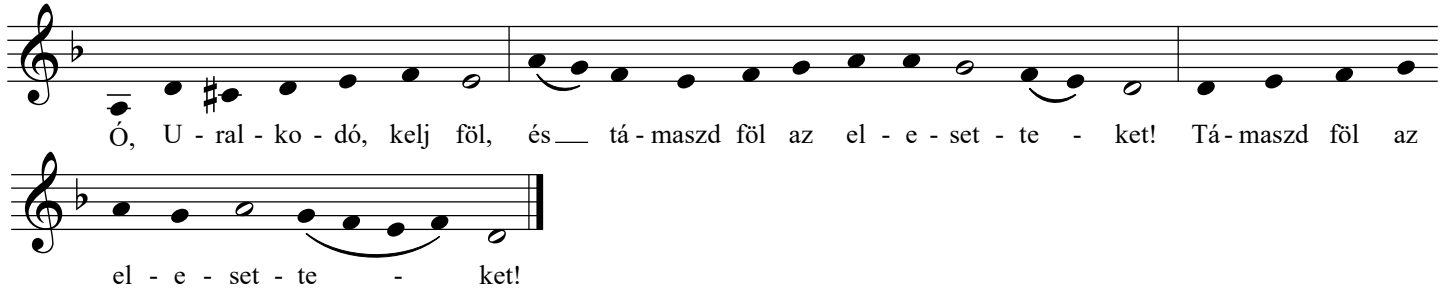

Én Üdvözítőm, ki mint Is - ten, é - lő és meg nem ölhe - tő ál - do - za - tul ön - ként mutattad be
magad az A - tyá - nak, és föl - támadtál harmadnapra a sí - rből, és föltámasztot - tad Á - dá - mot is
az ő nem - ze - dé - ké - vel.

Húsvéti kánon

Ikosz

A naplemente előtt sírjába szálló Napot korán reggel keresvén a kenethozó asszonyok egymásnak, ím, ezt mondák: Társnők! Jertek, fűszerekkel kenjük meg az élethozó és eltemetett testet, mely az elbukott és sírban fekvő Ádámot föltámasztja. Sietve menjünk, mint a napkeleti bölcsek, és imádjuk őt, és vigyünk balzsamot ajándékul, nem a pólyákba, de a síri golycsba göngyöltnek, és sírározva kiáltsuk:

Ó, U - ral - ko - dó, kelj föl, és tá - maszd föl az el - e - set - te - ket! Tá - maszd föl az
el - e - set - te - ket!

Konták, 8. hang

Bár - ha sírba is leszálltál, Hal - ha - tat - lan, de a pokol hatal - mát meg - ron - tád, és föl - támadtál
mint győzedelmes Krisz - tus Is - ten, a kenethozó asszonyoknak mondván: Ör - vend - je - tek!
És a - postolaidnak békét a - ján - dé - koz - ván, föl - támasztád az el - e - set - te - ket.

Látván Krisztus föltámadását

Látván Krisztus föltá - ma - dá - sát, az egyedül bűnnélküli Úr Jézust i - mád - juk. Kereszted előtt leboru - lunk,
Krisz - tus, és szent föltámadásodat énekeljük és dicsőít - jük, mert te vagy a mi Istenünk és kívüled mást nem
is - me - rünk, a te nevedet ne - vez - zük. Jertek, minden hívek, hajoljunk meg Krisztus szent föltáma - dá - sá - nak,
mert íme, kereszt által lőn az egész világ ö - rö - me. Mindenkor áldva az Istent, énekeljük az ő föltá - ma - dá - sát,

Húsvéti kánon

mert a megfeszítetést elszenvéd - vén ha - lál - lal meg - ron - tot - ta a ha - lált.

Föltámadt Jézus a sírból. (6. hang, sztihira dallam)

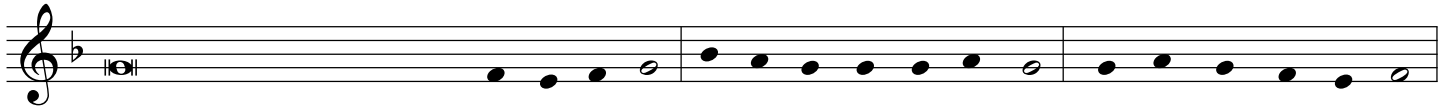
Föl - tá - madt Jé - zus a sír - ből, mint elő - re meg - mon - dá, ad - ván nekünk

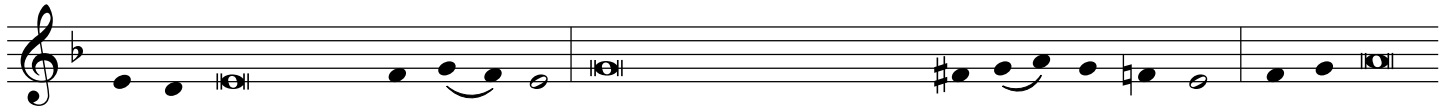
ö - rök - é - le - tet és gaz - dag ke - gyel - met.

VII. óda

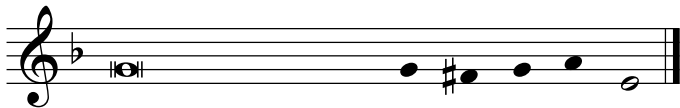
Irmosz

Ki az ifjakat a kemencéből meg - sza - ba - dí - tá, em - be - ri tes - tet ölt - vén, szen - ved, mint ha - lan - dó

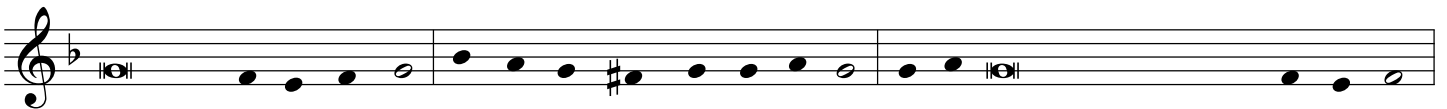

és szen - vedése által a ha - lan - dót a romolhatatlanság ékességé - be öl - töz - te - ti, ki e - gyedül

áldott és dicsőített Iste - ne a - tyá - ink - nak.

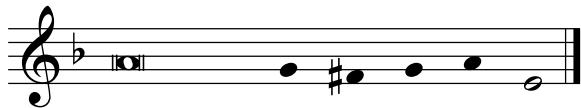
Tropárok

Az istenfé - lő asz - szo - nyok ke - net - tel hoz - zád si - et - tek, de kit mint halottat, siránkozva ke - res - tek,

té - ged mint élő Istent felvidulva i - mád - tak, és a tit - kos Pász - kát ta - nít - ványaidnak,

Krisztus, ö - röm - mel hir - det - ték.

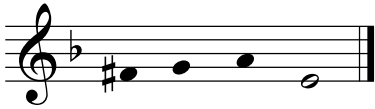
Húsvéti kánon

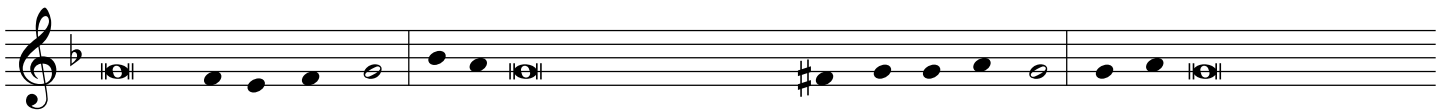
A halál legyőzetését ün - ne - pel - jük, a po - kol - nak meg - ron - tá - sát, más, ö - rök életnek kez - de - tét,

és ör - vendve magasztaljuk ezek kegyes esz - köz - lő - jét, e - gye - dül áldott és dicsőített Iste - nét

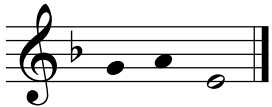
a - tyá - ink - nak!

Valóban a leg-szen-tebb és leg-ünnepeltebb ez az üdvös - sé - ges éj - sza - ka, mert ez a föltámadás napjának

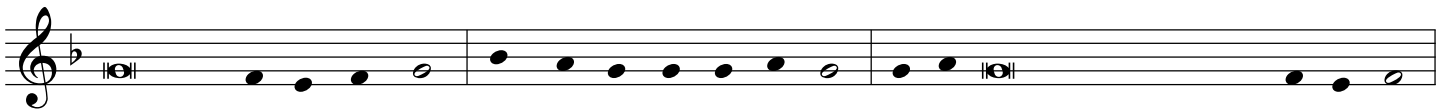
hajnalfényű elő - hír - nő - ke, me - lyen az örök vi - lá - gos - ság tes - ti - leg mindnyájunkra kisu - gár - zott

a sír - ból.

VIII. óda

Irmosz

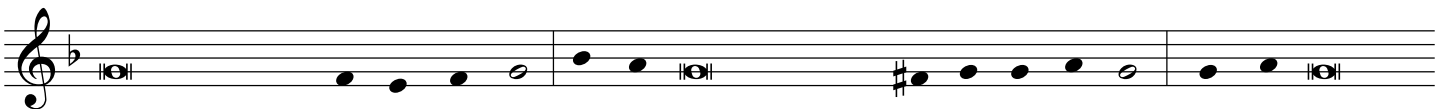

Ez ama je - les és szent nap, szom - bat u - tán az el - ső, az ün - nepek királyi és uralkodói ün - ne - pe,

s az ün - nepélyek ün - ne - pé - lye, me - lyen áld - juk Krisz - tust ö - rök - ké.

Tropárok

Jertek a föltámadás je - les nap - ján, ré - sze - süljünk a szőlőtöke új ter - mé - sé - ből, Krisz - tus országának

isteni vig - sá - gá - ra, ma - gasz - talván őt mint Is - tent ö - rök - ké.

Húsvéti kánon

Emeld föl körös-körül szeme - i - det, Si - on, és lás - sad, mert íme, egybegyűltek hoz - zád fi - a - id,
mint is - teni fényű vi - lá - gí - tók, nyu - gat, észak, dél és ke - let - ről, és te - benned áldják Krisz - tust
ö - rök - ké!

Elővers

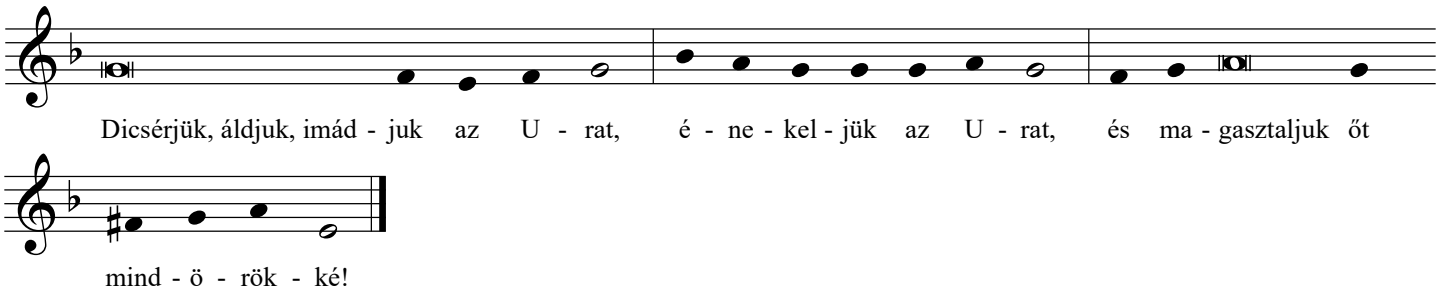

Szentháromság egy Is - te - nünk, di - cső - ség né - ked!

Mindenható Atya és I - ge és Lé - lek, há - rom személy - ben e - gye - sü - lő, min - den lény feletti
s legistenibb egy ter - mé - szet, a te nevedre keresz - tel - tet - tünk, s té - ged ál - dunk ö - rök - ké.

Elővers

Dicsérjük, áldjuk, imád - juk az U - rat, é - ne - kel - jük az U - rat, és ma - gasztaljuk őt
mind - ő - rök - ké!

Húsvéti kánon

Előének

An - gyal — ki - ál - tá — a Kegy - tel - jes - nek: Leg - tisz - tább szent Szűz, ör - ven - dezz,
és is - mét mon - dom, ör - ven - dezz, mert Fi - ad föl - tá - madt har - mad - nap a sír - ból,
s a hol - ta - kat föl - tá - masz - tá. Em - be - rek, vi - ga - doz - za - tok!

IX. óda

Irmosz

Tündökölj, tün - dö - kölj, meny - nye - i Je - ru - zsá - lem, mert az Úr dicsfénye fölöt - ted föl - vir - radt.
Ör - vendj mos - tan és vi - ga - dozz, új Si - on - hegy, és te gyönyörködjél, tiszta Is - ten - szü - lő,
Fi - ad föl - tá - ma - dá - sán!

Tropárok

Valóban isteni, valóban na - gyon ked - ves és leg - édebb a te sza - vad, Krisz - tus, mert csal - hatatlanul
megígér - ted ne - künk, hogy ve - lünk leszel a világ vé - gé - ig, s mi remé - nyünk meg - va - ló - sul - tát
tel - jes hittel vár - ván, ör - ven - dez - zünk!

Húsvéti kánon

Ó, va - ló - ban nagy és leg - szen - tebb Pász - ka, Krisz - tus! Ó, Böl - cesség, Istennek Igéje és E - rős - ség,
add, hogy benned igazabban ré - sze - sül - jünk a te országod nem al - ko - nyó - dó nap - ján!

Fényének, 2. hang

Tes - ti - leg el - szuny - nyad - ván, mint ha - lott, U - runk és — Ki - rá - lyunk!
Har - mad - nap föl - tá - mad - tál, Ádámot kihozván a rom - lás - ból, és meg - tör - ted —
a ha - lált, hal - ha - tat - lan - ság — Pász - ká - ja, vi - lág - nak üd - vös - sé - ge.

1. hangú dicséreti sztihirák

Énekeljük, Krisztus, * a te üdvözítő kinszenvedésedet, *' és a te feltámadásodat dicsőítjük.

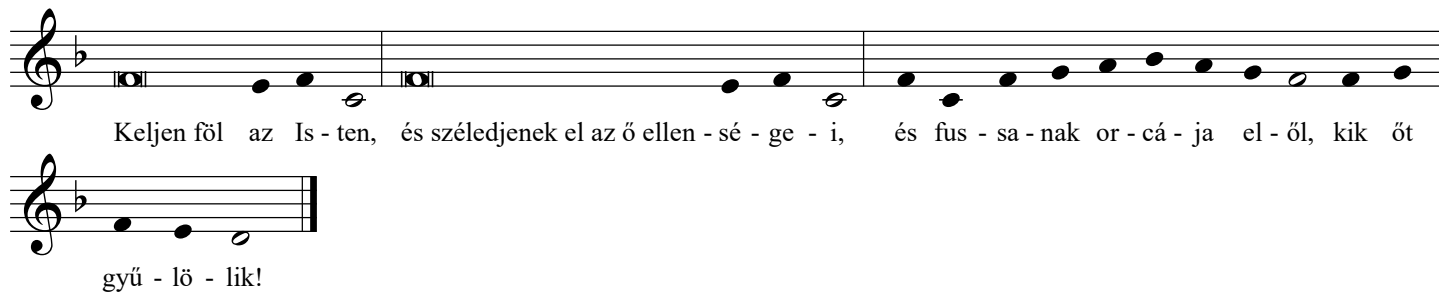
Ki a keresztet elszenvedted, * a halál erejét megettörted, * és halottaidból föltámadtál, * békítsd meg a mi életünket *' mint erővel teljes!

Ki feltámadásoddal a pokol erejét megettörted * és az embert föltámasztád, * tégy méltókká minket, Krisztus Istenünk, * hogy tiszta szívvel énekeljünk *' és dicsőítsünk téged!

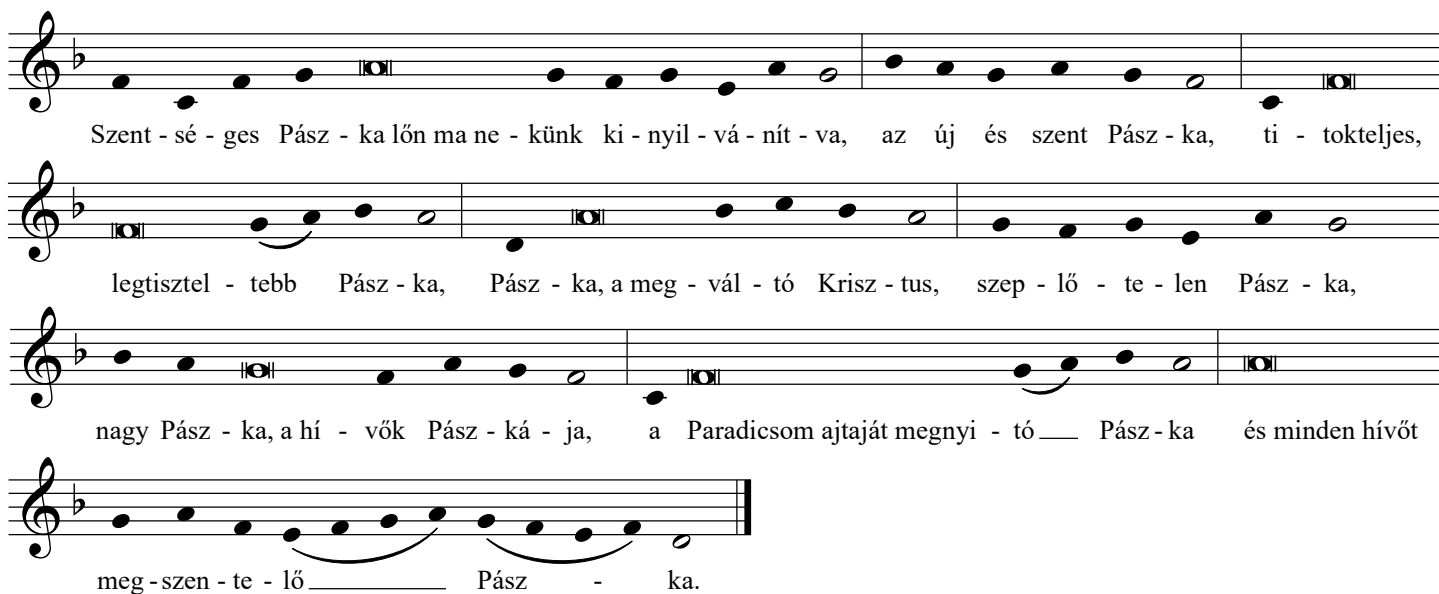
A te isteni megjelenésedet dicsőítvén * énekeljük néked Krisztus: * A Szűztől születél, * és nem váltál el az Atyától, * szenvedtél mint ember, és önként viselted el a keresztet, * és föltámadtál a sírból, mint tündöklő palotából, * hogy üdvözítsd a világot, *' Uram, dicsőség néked!

Húsvéti sztihirák

Elővers

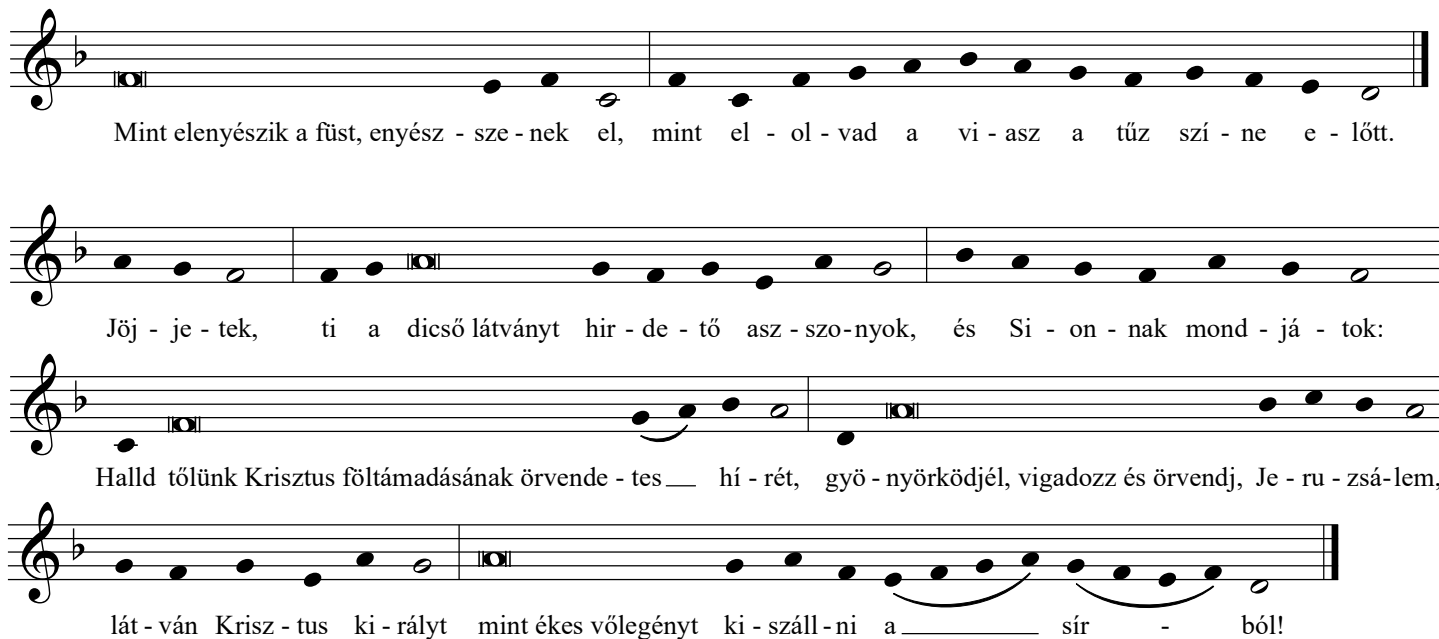

Keljen föl az Is - ten, és széledjenek el az ő ellen - sé - ge - i, és fus - sa - nak or - cá - ja el - ől, kik őt
gyű - lö - lik!

Szent - sé - ges Pász - ka lón ma ne - künk ki - nyil - vá - nít - va, az új és szent Pász - ka, ti - tokteljes,
legtisztel - tebb Pász - ka, Pász - ka, a meg - vál - tó Krisz - tus, szep - lő - te - len Pász - ka,
nagy Pász - ka, a hí - vők Pász - ká - ja, a Paradicsom ajtaját megnyi - tó Pász - ka és minden hívőt
meg - szen - te - lő Pász - ka.

Elővers

Mint elenyészik a füst, enyész - sze - nek el, mint el - ol - vad a vi - asz a tűz szí - ne e - lőtt.
Jöj - je - tek, ti a dicső látványt hir - de - tő asz - szo - nyok, és Si - on - nak mond - já - tok:
Hallj tőlünk Krisztus föltámadásának örvende - tes hí - rét, gyö - nyörködjél, vigadozz és örvendj, Je - ru - zsá - lem,
lát - ván Krisz - tus ki - rályt mint ékes vőlegényt ki - száll - ni a sír - ból!

Húsvéti sztihrák

Elővers

Úgy vesszenek el a bűnösök Isten szí - ne e - lől, és az i - ga - zak vi - gad - ja - nak!

A ke - net - ho - zó asz - szo - nyok ko - rán reggel az Életadó sír - já - hoz ér - kez - vén, an - gyalt

találtak a sír - kö - vön ül - ve, ki szólván hozzá - juk, mon - dá: Mit keresitek az élet a hol - tak kö - zött,

mit si - ratjátok az enyészhetet - lent az e - nyé - szet - ben? Men - vén, ezt hir - des - sé - tek

az ő ta - nít - vá - nya - i - nak!

Elővers

Ez a nap, melyet az Úr szer - zett, ör - ven - dez - zünk és vi - gad - junk a - zon!

Szép - sé - ges Pász - ka, az Úr Pász - ká - ja, Pász - ka! Leg - tiszt - te - sebb Pász - ka tűnt fel ma ne - künk,

Pász - ka, örömmel egy - más - t ö - lel - jük. Ó, Pászká, a szomorúság vált - sa - ga, mert ma a sírból,

mint palotából fölra - gyo - gott Krisz - tus, és az asszonyokat örömmel el - töl - té, mond - ván ne - kik:

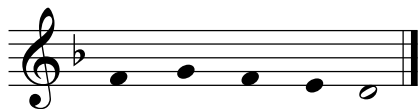
Ezt hirdessétek az a - pos - to - lok - nak!

Húsvéti sztihrák

Dicsőség... most és...

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek, most és min - den - kor és ö - rök - kön

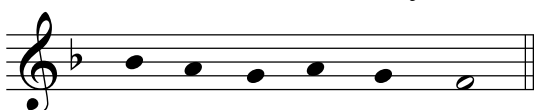
ö - rök - ké. A - men.

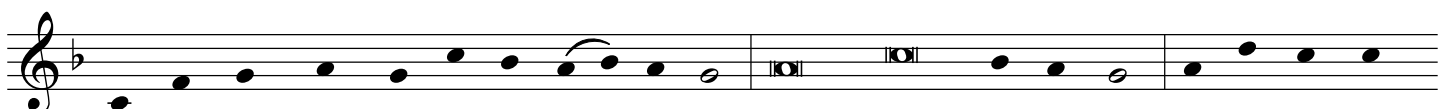
Föl - tá - ma - dás nap - ja van, vi - lá - gosodjunk föl e - zen ün - ne - pély - lyel, és egy - mást,

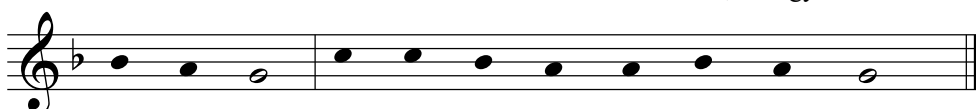
mint testvé - rek, ö - lel - jük, a föltáma - dás - ál - tal gyű - lö - lö - ink - nek is bo - csás - sunk meg

és így é - ne - kel - jünk:

Föl - tá - madt Krisz - tus ha - lot - ta - i - ból, legyőzte halállal a ha - lált, és a sír - ban

lé - vők - nek é - le - tet a - ján - dé - ko - zott.